

[Finansministeren.]

grundlag må man regne med, at de gældende udskrivningsregler vil give en stigning i personskatterne på 12-13 pct. i forhold til det nuværende finansår. Indtægten af personskatterne er derfor budgetteret med 3,9 milliarder kr. i 1964-65. Selskabsskatten er på finanslovsforslaget opført med 700 mill. kr., hvilket er betydelig mere end finanslovtallet for indeværende år — 570 mill. kr. Når man har ment at kunne regne med så stort et tal for 1964-65, skyldes det, at selskabernes indtægter i 1961 og derfor skatteprovenuet i 1962-63 viste en uventet kraftig stigning. Den usikkerhed, der knytter sig til skønnet over selskabsskatten, er imidlertid relativt langt større end for personskatterne. Der er nu for ganske nylig kommet foreløbige oplysninger frem om udskrivningen af de selskabsskatter for indeværende finansår, som forfalder til betaling i denne måned. Disse oplysninger kunne tyde på, at man måske nu må regne med noget mindre indtægter, end der står opført på finanslovsforslaget.

Provenuet af told- og forbrugsafgifter til næste år afhænger af indkomsterne og dermed forbruget i kalenderåret 1964. Jeg skal senere komme ind på forventningerne om den økonomiske udvikling til næste år og her blot sige, at man ved budgetteringen af forbrugsafgifterne har regnet med noget større aktivitet. Dette skulle indebære en stigning i afgiftsprovenuet til over 6,5 milliarder kr. Ud over den usikkerhed, der naturligvis knytter sig til vurderingen af aktivitetsstigningen, må man også nævne, at vi jo endnu ikke nøjagtigt ved, hvad afgifterne vil indbringe i år.

Lægger man til de nævnte skatter og afgifter statens øvrige driftsindtægter, når man til et totalt indtægtsskøn på lidt over 11,8 milliarder kr. på drifts- og anlægsbudgettet. Hertil kommer så kapitalindtægter på godt 400 mill. kr.; det er arveafgiften, indkomne afdrag på udlån samt den del af den bundne opsparing, der nu først forfalder i det kommende finansår. Statens samlede indtægter er således til næste år budgetteret til lidt over 12,2 milliarder kr. Det er 650 mill. kr. mere end de forventede indtægter i år.

Der er jo tradition for, at finansministeren ved fremsættelsen af finanslovsforslaget

også giver en indgående redegørelse for det regnskabsmæssige resultat af det foregående finansår og den seneste vurdering af det indeværende finansår. Jeg tror dog, at jeg i år kan tillade mig at bryde denne tradition. For det første er det kun godt en måned siden, jeg under åbningsdebatten gav en sådan redegørelse. For det andet er de vigtigste statsfinansielle oplysninger om det foregående og det indeværende finansår meddelt i den oversigt over den statsfinansielle stilling, der er omdelt til tingets medlemmer sammen med finanslovsforslaget. Denne oversigt knytter sig til publikationen „Statsfinanserne“, der blev udsendt af det økonomiske sekretariat for et par dage siden, idet man har benyttet samme opdeling af indtægter og udgifter og samme opstilling af drifts- og anlægsbudget. Det vil forhåbentlig vække tilfredshed, at de oplysninger, der gives i det økonomiske sekretariats publikation, og de tal, der findes på finanslovsforslaget i år, er fuldt sammenlignelige.

Jeg skal så vende mig til den økonomiske og finanspolitiske situation. Som jeg nævnte indledningsvis, er den økonomiske situation for øjeblikket præget af ligevægt mellem efterspørgsel og produktion samtidig med, at vi fortsat har et meget højt beskæftigelsesniveau, omend ledigheden på enkelte områder er lidt større end for et år siden. Det forekommer sandsynligt, at denne tilstand vil holde sig endnu nogle måneder, men det må forventes, at ekspansive kræfter vil gøre sig gældende i stigende grad i forårs månederne.

For det første er vor industrieksport stadig voksende, og der er al mulig udsigt til, at højkonjunkturen vil fortsætte i hovedparten af de industrialiserede lande, der er vore vigtigste aftagere. Dette indebærer, at vi kan regne med, at der også til næste år vil ske en betydelig forøgelse af vor industrieksport. Denne vurdering støttes af, at omkostningsudviklingen i Danmark i den seneste tid er forløbet roligt, hvilket må have styrket konkurrenceevnen i vore eksporterhverv.

Med hensyn til de offentlige udgifter til forbrug og investering har jeg allerede gjort rede for, at der fortsat vil være en væsentlig stigning i statens drifts- og anlægsudgifter samt de ved statens långivning finansierede investeringer. Det må ventes, at kommu-